

Hof van Beroep te Brussel küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas 14. juuli 1994. aasta seadus veterinaarkontrollide rahastamise kohta on ühenduse õigusega kooskõlas? Kas nimetatud siseriiklikus seaduses ettenähtud veterinaartasusid tuleb käsitleda lubamatu piiranguna ühendusesisesele kaubandusele, ebaseaduslikult võetavate tasudena, millel on samaväärne toime kohaldatava tollimaksuga, ja/või meetmena, millel on samaväärne toime koguselise piiranguga, ning kas seetõttu tuleb neid käsitleda abimeetmena, millest tuleb komisjonile teatada?

Apellatsioonkaebus, mille L'Oréal SA esitas 28. mail 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 16. märtsi 2005. aasta otsuse peale kohtuasjas T-112/03: L'Oréal SA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) appellatsioonikojas oli Revlon Suisse SA

(Kohtuasi C-235/05 P)

(2005/C 205/13)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

L'Oréal SA, asukoht Pariis (Prantsusmaa), esitas 28. mail 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule appellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 16. märtsi 2005. aasta otsuse peale kohtuasjas T-112/03⁽¹⁾: L'Oréal SA v. Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), teine menetluspool ühtlustamisameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) appellatsioonikojas oli Revlon Suisse SA. Apellatsioonkaebuse esitaja esindaja on Xavier Buffet Delmas d'Autane.

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Euroopa Kohtul:

a) tühistada täielikult Esimese Astme Kohtu 16. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas T-112/03 ja tühistada ühtlustamisameti neljanda appellatsioonikoja 15. jaanuari 2003. aasta otsus asjas R 0396/2001-4, mis käsitles vastulausemenetlust B 215048 (ühenduse taotlus nr 1011576);

b) mõista kõik kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Õiguslikud alused ja peamised argumentid

Apellatsioonkaebuse esitaja väidab, et Esimese Astme Kohus rikkus nõukogu määruse nr 40/94⁽²⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b

ja ei teinud oma hinnangutest õiguslikke järeldusi keeldudes arvestamast varasema kaubamärgi (FLEX) nõrga eristusvõimega sarnasusastme hindamisel nimetatud kaubamärgi ja kombineeritud kaubamärgi (FLEXI AIR) vahel, milles taasesitatakse eespool nimetatut.

Apellatsioonkaebuse esitaja leiab, et tähised on sarnased või ei ole sarnased *in concreto*, mitte *in abstracto* (näiteks selles valguses, kuidas asjaomane avalikkus selliseid tähiseid tajub). Samas oleks korrektse *in concreto* võrdlemise korral olnud loogiline omistada eristusvõimeta tähistele või nõrga eristusvõimega varasemale kaubamärgile vähem tähtsust.

Apellatsioonkaebuse esitaja väidab lisaks sellele, et Esimese Astme Kohus on rikkunud Euroopa Kohtu põhikirja artikleid 36 ja 54, sest vaidlustatud otsus ei ole nõuetekohaselt põhjendatud. Apellatsioonkaebuse esitaja leiab, et Esimese Astme Kohus rikkus põhjendamiskohustust märkides otsuse punktis 82, et "varasema kaubamärgi nõrka eristusvõimet ei ole vaidlustatud" ilma, et ta oleks segiajamise tõenäosuse osas järeldusi teinud.

⁽¹⁾ ELT C 132, 28.5.2003, lk 25.

⁽²⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal Supremo (Hispaania) 13. aprilli 2005. aasta määrusega kohtuasjas ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L., Administración del Estado versus Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC)

(Kohtuasi C-238/05)

(2005/C 205/14)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. aprilli 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L., Administración del Estado versus Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC), mis saabus kohtukantseleisse 30. mail 2005.